

restipulari. uerb. tr. ETYM re, stipulari. DLAT restipulatio. [FREQ minima 8^{indicia} 0,48^{/d.c.m.} 76 CIC ↔ 160 GAIUS] uocabulum scriptis technicis apud iuris consultos aptum, necnon litterariis exponendo argumentando narrando, semper prosa, usibus semper mediis; isdem temporibus quam restipulatio, immo isdem auctoribus usitur.

VARIATIO OPERUM		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
	argumentalis	4	0,56
	exponens	3	1
	narratiua	1	0,19
DIACHRONICA	I aec.	3	1,1
	I-II ec.	5	1,3
DIAPHASICA	media	8	0,58
DIASTRATICA	litteraria	5	0,36
	technica	3	1,1
MODUS	prosa	8	0,55

¶ securitatem requirere aut condicionem is qui etiam stipulationem uel sponsionem acceperit • exigir una garantía o condición el que a su vez ha recibido una stipulatio o sponsio [TROP petere^a] 76 CIC Q. Rosc 38. Quid tu auferre potes a Flauio, si Flauius nihil debet? quid hic porro nunc restipulatur quod iam pridem ipse exegit? 160 GAIUS 4.165. ille autem aduersus sponsionem aduersarii restipulatur. 📖 VARRO Ling 5.182. qui pecuniam alligat, stipulari et restipulari. GLOSS 2.174.5. restipulat ἀνθορῖζει.